

Delikanlım

– Mecit Aktürk · 03 Temmuz 2022

*

DELİ/KANLIM

Bilmiyorum yaşını; azami yirmi varsın
Talih neymiş -kaşını- çattığında anlarsın

Yüz versen hergeleye, döndürür bir köleye
Her fırsatta çileye, sattığında anlarsın

Şahsa özeldir, fakaat, sadakat yönü sakat
Tam gülümserken tokat attığında anlarsın

Gâh yaver gâhi kene, gam taşır sol bölgene
Gücün bir tek gölgene, yettiğinde anlarsın

Peşin alır mehrini, sona saklar kahrını
Boşanırken zehrini, tattığında anlarsın

Haz denilen gıdımlık, ömür üç-beş adımlık
Nevbahar, yaz tadımlık; bittiğinde anlarsın

Ömrüne varsa ati, kış devralır nöbeti
Gençliği kum saati, yuttuğunda anlarsın

Özenip horozlara gir istersen pozlara
Ecel, düşü tozlara kattığında anlarsın

Geçilmiyor cakandan, ne kalır fiyakandan
Nasıl olsa yakandan, tuttuğunda anlarsın.

Deyip de "ecel de ne?, safa yatmayı dene
Yuvandan alıp, sine, ittiğinde anlarsın

Her yol çıkar Fizan'a, ukbâ deriz biz ona

Mahşer günü mizana, gittiğinde anlarsın

Ne servet ne de şöhret, dostluk en büyük nîmet

Dostun birgün ihanet, ettiğinde anlarsın

Dense de mikrop kirde, kebairi kibirde

En geç "o gün" kabirde, yattığında anlarsın.

Mecit Aktürk

*